

Az új törvény a horgászokat hozza helyzetbe

Az időjárás a kegyeibe fogadta a szervezőket június 9-én, amikor is a 9. VIP Horgászverseny zajlott az Akasztói Horgászparkban. Az ÖKO 2000 Vállalkozás vezetője, Szabó József örömmel nyugtázta, hogy a hagyományosan meghívásos versenyre 35 olyan versenyző ült le a nagy tó partjára versenyezni, akik régi üzleti, baráti partnerei a cégnek. S mindig akad nagy fogás is a sajtó számára: az idén Dr. Szűcs Lajossal, a Pest megyei közgyűlés elnökével, a Fidesz országgyűlési képviselőjével készíthettünk aktuális, a halászság számára a jövőt is meghatározó gondolatokat tartalmazó interjút.

• **Képviselő úr, mondhatom azt, hogy Ön az új halgazdálkodásról, horgászatról szóló törvény atyja?**

– Ha nem is az atyja vagyok, de a Fidesz-frakcióban én vagyok az, aki felelőse a törvénynek. Inkább ez a pontos kifejezés.

• **Mielőtt a törvényről beszélénk, engedjen meg egy személye kérdést: sokat jár ide Akasztóra horgászni?**

– Sokkal kevesebbet, mint szeretnék. Az elmúlt években már itt is megrendezték a halbányász Fidesz-kupaversenyt, s akkor Ader Jánossal (aki ekkor még nem volt köztársasági elnök) horgásztunk egy nagyon jól, hiszen kellemesek a körülmények. Egyébként az étterem miatt többször jövök ide, mert a csárda ételeit nagyon szeretem, kiváló itt a konyha. Az akasztói halászlének szerintem nincs párja.

• **A házigazdák nevében is mondhatom, hogy örülök, hogy ez a véleménye az akasztói gazdaságról. Mióta horgászik?**

– Gyakorlatilag gyerekkorom óta, de amióta engedéllyel is rendelkezem, az már a két évtizedet is meghaladja. Ekkor, 1992 tájékán jutottam el odáig, hogy ki tudtam váltani az állami és a helyi jegyeket, mert addig az építkezés, a tanulás, a munka elvitte az időmet, így nem jutottam el a vízpartra.

Szűcs Lajos kedveli az akasztói horgászparkot

• **Honnan a hal szeretete?**

– Hát ezt nem tudom pontosan. Talán Fekete István ifjúsági, természetrajzi regényeiből, a Tüskevárból, a Téli berekből szívtam magamba a hal, a természet szeretetét, a környezet tisztelőben tartását. Rongyosra olvastam a könyveket és néztem a belőlük készült filmeket. Persze, visszagondolva, az a harcsafaragás, ami a filmben lejátszódik, kicsit neveléses, de nem ez a lényeg. A természet mély nyomokat hagyott bennem. Szüleim kunságiak, a

Tartalom:

A halfogyasztást népszerűsítették **3**

Köszönjük, Sándor! **4**

Az Európai Akvakultúra

Termelők Szövetségének

(FEAP) 45. közgyűlése **6**

család egy része Tiszaburán élt, így ott töltöttem a nyári szabadságomat, ahol – természetesen – a Tiszán próbálkoztunk, igaz, kezdetleges szereléssel, halat fogni. Ez persze, tilos volt a számunkra, mert nem volt engedélyünk, de nem okoztunk nagy kárt, hiszen egy-két keszeg, kárász akadt csak a horgunkra.

• **Mi volt az első legnagyobb horgászélménye?**

– Ha ezt elmondom, biztosan kinevet. Vecsésen laktunk, és a Kisállomás nevű részen, a könyvtárnál, egy forró nyári napon a porban fogtam egy pontyot. Nem tudom, honnan került oda, biztos valaki elveszítette, de a ponty ott volt.

• **Mekkora volt a zsákmány?**

– Úgy egy kilogramm körüli. Szóval megfogtuk, hazavittük és egy jót ebédeltünk belőle.

• **Hoppá, kapása van! Hogy érzi, milyen most a horgászszerencséje?**

– Nem vagyok sem türelmetlen, sem elégedetlen. Megpróbáltam a módszerek közül kiválasztani azt, amelyek itt eredményes lehet. Rakós botot használunk többen is, itt a szektor szélén. Nem nagyon zavarunk minket más horgászok, s ez szerencse. Ment már el jó néhány jó halam, de fogtam is. Szép, egészséges, sportos halak vannak a vízben, oda kell figyelni, hogy mit tesz az ember.

• **Milyen csalit használ?**

– Most nagyon egyszerű csalit használok, csontit és kukoricát. Ebben a tóban rendszeresen etetik a halat, ezért nem kell semmi különös, egyedi csalit bevetni. A halak már megszokhatták a kukoricát, s a fehérjében dús csontit is találnak a vízben.

• **A család szereti-e a halételt?**

– Igen, egy héten legalább kétszer halétel kerül a család asztalára. Én az a horgász va-

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

gyok, aki nem csak megfogja a halat, hanem konyhakészre készítve főzöm is.

• **Ez dicséretes. Miként az is, hogy ismét horogra akasztott egy szép, kétkilós pontyot. Ön szerint miben rejlik a horgászat szépsége?**

– Ennek az a nagyszerűsége, hogy igen aktív kikapcsolódást nyújt számomra. Sokan gondolják, hogy a horgász csak ül a vízparton, és nem csinál semmit. Pedig folyamatosan figyelni kell arra, hogy mi történik a vízben, és egy ilyen versenyen például nem csak a saját fogásokkal kell foglalkozni, hanem azzal is, hogy az ellenfelek mit csinálnak. Feszült figyelem, taktikus gondolkodás, a megfelelő felszerelés használata, a megfelelő etető kiválasztása, ez mind-mind része a horgászatnak.

• **A szerelés kiválasztásának mekkora a jelentősége?**

– Ez alapvetően meghatározza a fogás eredményét. Ha rosszul állítunk össze egy felszerelést, akkor ne várjunk jó eredményt. S a vizet is ismerni kell hozzá, mert nem mindegy, hogy milyen a benne lévő halállomány összetétele. Ez is egy szakma, amit meg kell tanulni.

• **Képviselő úr, térjünk rá az új halgazdálkodási törvényre. Amikor mi beszélge-**

tünk, még egy nappal előtte vagyunk a törvény végszavazásának.

– Így igaz, holnap, június 10-én lesz a zárószavazás. De előtte még lesz néhány olyan módosítás, amivel néhány szövegproblémát oldunk meg, s olyan fontos elemet is beemelünk, mint például a társadalmi halőrök státusza. Nehéz volt elérni, hogy ne azt gondolják a társadalmi halőrökről, hogy közigazgatási feladatot látnak

el. Ők az adott vízterület rendje felett őröknek. Minden horgásznak tudnia kell, hogy ha valaki kimegy a vízpartra horgászni, akkor aláveti magát a törvényi szabályozásnak, a vízkezelők horgászrendjének. A halgazdálkodásról szóló törvény meghatározza azokat a feltételeket, amelyek a horgászatra is vonatkoznak. A várhatóan szeptember elsején életbe lépő új törvényt hatalmas várakozás előzi meg, s a horgások

Nehéz időszakon túl

Szabó Joe a verseny kapcsán lapunknak elmondta, hogy 9. alkalommal hívták meg a nagyobb vevőiket, akiknek minden év kora tavaszán horgászversenyt rendeznek. A házigazda öröme, hogy akit meghívtak, el is jött a versenyre, ami jó alkalmat kínál a kapcsolatok továbbmélyítéséhez. Az időjárás is kedvezett, hiszen napsütésben ültek a vízpartra a versenyzők. De csak két napja ilyen az időjárás, jegyezte meg a házigazda. Nehéz időszakot tudtak maguk mögött, hiszen csak későn tudták elvégezni a lehalasztást, hiszen március közepéig még hóviharak dúltak. Ennek ellenére áprilisban a tervek szerint befejezték a kihelyezéseket. A fő probléma az volt, hogy hideg volt, a víz hőmérséklete 14–16 Celsius-fokos volt akkor, amikor 20–24 fokosnak kellett volna lennie. Ebben a vízben a hal nem fejlődik úgy, ahogy elvárták volna, s ezt a próbahalászati eredmények is igazolták. A súlygyarapodás 10–15 százalékkal maradt el a megszokottól. Joe azonban bizakodó: a természet csodákra képes, s ezt a lemaradást még pótolni tudja a hal, ha a nyár meleg lesz (nem kánikulával), és ha a csapadék is megjelenik.

Ami az intenzív telepet illeti, Joe elmondta, hogy túl vannak a tokállomány szexálásán, ami azért jelentős, mert a tokféléknél igen nehéz a korai szakaszban különválasztani a nemeket. Több mód-

szert is kipróbáltak egy kutatás-fejlesztési projekt keretében, és az ultrahangos vizsgálattal jó eredményeket értek el a szétválasztásban. A módszerek nem csak eredményesek, de kíméletesek is. Akasztón mindig is komoly innovációs, kutatás-fejlesztési tevékenység folyt, és az folyik ma is. Ezt megerősítendő, Joe egy olyan program indítását is megemlítette, amelynek keretében – a gödöllői SZIE részvételével létrehozott konzorciumban (nyolc halgazdaság, egy halfeldolgozó, az MTA, és a SZIE alkotja a csapatot) az ÓKO 2000 Kft. a projektvezető – a halászat, a halfeldolgozás, az ivadéknevelés, a takarmányozás, és feldolgozás folyamatában az eltartóhatóság témakörében végeznek el kutatást. A kutatás célja a szaporítás hatékonyságának a növelése, a takarmányozás általainak a csökkentése, új módszerek kidolgozása a tokfélék nevelésében, és hogy a feldolgozott halat minél hosszabb ideig lehessen a fogyasztóhoz eljuttatni, frissen, mégpedig fagyasztás nélkül.

Joe a piaccal kapcsolatban elmondta, hogy ők el tudták adni – igaz, tavalyi áron – a halukat, de korántsem elégedettek ezzel a helyzettel. Mert miközben minden más terméknek nőtt az ára – takarmány, energia, bérek, gyógyszerek stb. – addig a halé nem. Szűkülött az árrés, ami nem csak Akasztó esetében igaz: több kisebb halas

cég zárta be a kapuit az elmúlt évben, mert nem tudták a halat rentábilis áron eladni, tönkrementek. Ha nem lesz legalább 20 százalékkal magasabb a hal ára az idén, akkor további kisebb gazdaságok hagyják abba a haltermelést. Természetesen a klímaváltozásról is szót váltunk: Joe szerint nem lehet felkészülni a természetben a szélsőséges időjárási viszonyokra, mert a halastavak kiszolgáltatottak a természetnek. Persze, a termelési technológiában mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a hal jól érezze magát és megfelelő hatékonysággal hasznosítsa a takarmányt.

Eredmények

A 35 lelkes résztvevő 3 szektorban összesen 367 kg halat fogott, több mint 10 kg-os átlagfogást produkálva. Szektoreredmények alapján a következő nyerteseket díjazták.

- I. Suhajda Csaba – 42,8 kg
- II. Rudnay Attila – 34,6 kg
- III. Rudnay Csilla – 31,2 kg
- IV. Dr. Szűcs Lajos
- V. Reznicsék István
- VI. Szűcs Norbert
- VII. Szabó Róbert
- VIII. Huszti László
- IX. Nagy József

nagy öröme megszületik egy olyan jogi szabályozás, ami őket hozza helyzetbe.

• Ön szerint a halászok is elégedettek lesznek a törvénnyel?

– A kérdéséből is azt érzem, hogy mintha ellenségeskedés lenne a halászok és a horgászok között. Szeretném leszögezni: Európában az édesvízi, természetesvízi halászatot nem művelik. Ennek egyrészt az az oka, hogy azokban az országokban, ahol a halászatnak nagy a kultúrája, elsősorban a tengeri halászatot helyezik előtérbe. Más országokban viszont nincsenek olyan nagy természetes vizek, mint a Duna, a Tisza, a Körösök, a Balaton stb., ahol tényleges halászat folyik. S ahol vannak nagyobb természetes vizek, ott a horgászturizmust, a horgászsporthoz helyezik előtérbe. Nagyon egyszerű gazdasági kérdésre kell választ adni: a 150 halásznak vagy a 350 ezer horgásznak van-e nagyobb nemzetgazdasági jelentősége? Nem a kifogott halak mennyiségét kell elsősorban figyelni, hanem azt, hogy ebben a szektorban a horgászszekciók, az engedélyek, az etetőanyagok, az utazás, az ellátás, stb. mind-mind komoly üzlet, s annak a forgalmi adó része a nemzetgazdaságnak fontos bevételi forrása. Azt hiszem, ebből a szempontból döntött úgy az Országgyűlés, hogy a törvénybe beleteszi, hogy a természetes vizek elsősorban horgászkezelésbe kerüljenek. De azt is mondjuk, hogy a szelektáló, fajtafenntartó, invazív fajokat gyérítő halászatnak van értelme, létjogosultsága. Mivel a horgászat alapvető tevékenység, azt is elvárhatjuk, tudhatjuk, hogy a horgászok oda fognak figyelni arra, hogy a vizeiket megvédjék, és csak olyan módszert, halászatot engedélyeznek, amelyek az ő érdekeiket szolgálja. Az egész törvény arról szól, hogy nem elsősorban az a probléma, hogy a halászok ilyenek vagy olyanok, hanem az, hogy a horgászok között is van megtevélyedett ember. A törvényben a tisztességes horgászoknak és halászoknak, s nem a rapszicoknak kívánunk kedvezni. Egyébként a halfogási tilalom időszaka nem csak a halászokra, hanem a horgászokra is vonatkozik. Ma már vagyunk olyan fejlettek a halfogási módszerekben, hogy ugyanazokon a helyeken horgász módszerekkel is nagyon komoly károkat lehet okozni a halállományban. És mivel azt szeretnénk, hogy a halfőség visszatérjen Magyarországra, ezért jó néhány helyen komoly szankciókat, módszerbeli korlátozásokat vezetünk be.

• Mit jelent az, hogy szeptember elsejétől életbe lép a törvény?

– Azt, hogy a Vidékfejlesztési Minisztériumban elkészülnek a végrehajtási rendeletek, s minden új szabályozást, amit lehet, bevezetünk. Nyilván lesznek még nyitott kérdések, mint például a fogási napló vagy az engedélyek kérdése, de ezek a naptári időszakhoz igazodnak, így ezeket az új okmányokat 2014. január elsejétől vezetjük be. Viszont az, hogy ősszel a veremelő-, a telelőhelyeken ne lehessen meszlenc-, nyakzohálóval lefogni a vizeket, azt már most be tudjuk vezetni.

• A halászati jogok érvényessége zömmel 2015-ben lejár. Érinti-e ezt a határidőt az új törvény?

– Nem. De az új halgazdasági hasznosítóval már most olyan megállapodást kötünk, amelyben a pontos feltételeket rögzítjük.

• Szeptembertől lesz-e új pályázati kiírás természetes vizek hasznosítására?

– Lehet, hogy idén már lesz pályázati kiírás azokra a természetes vizekre, ahol jelenleg is gond van. Ezek olyan vizek, amelyeken egyik folyamkilométertől másik folyamkilométerig halász, alatta és felette horgász hasznosító van. Nos, itt valóban van halász-horgász-ellentét, mert a horgászok szerint a halász kifogja a horgászgye-

sület által telepített halakat. A halászokkal az volt eddig a legnagyobb probléma, hogy senki nem tudta megmondani, hogy milyen módszerekkel, hány eszközzel, pontosan mennyi halat fogtak ki. A halász cégek többsége saját vízterülettel is rendelkezik, s a horgászok szemét az is szúrta, hogy az árvízkor kifogott halakat a halászok elvitték a saját tavaikba. A törvény új helyzetet fog teremteni ez ügyben is.

• Végezetül, összegzésképpen az mondható, hogy az új törvény a horgászokat hozza helyzetbe a természetes vizeken?

– Igen. Ez a legfontosabb mondat a mai beszélgetésünkben.

H. Gy.

Magyar Haltermelő és Halászati Vízterület-hasznosítók Szövetsége
a Fővárosi Bíróság által 1454. sorszámon nyilvántartott társadalmi szervezet

H-1126 Budapest, XII. ker. Vöröskő u. 4/b. E-mail: iroda@magyarhal.hu
Tel: +36 1 355-7019, +36 214-2641 Web: www.magyarhal.hu
Fax: +36 1 214-2643

A MAHAL és a TÓGAZDA Zrt. közös rendezésében kerül sorra

a **XXXIX. ORSZÁGOS HALFŐZŐ VERSENY**

2013. augusztus 31.-én 10-15 óráig

Helyszín: Szigetvár, várudvar

Hagyományörző rendezvényünkön tagszervezeteink versenyzői 4 kategóriában mérik össze halfőző tudományukat.

Fogásaik elleshetők, ételeik megköstölhetők !

Versenyzési lehetőséget szeretnénk biztosítani a környékbeli „civil” halfőzőknek is, ezért részükre meghirdetjük

**A „CIVILEK A BOGRÁCSNÁL”
HALFŐZŐ VERSENYT**

A verseny első három helyezettje (a legmagasabb pontszámot elért versenyzők) értékes tárgynyerményben részesülnek.

A főzőhelyek behatárolt száma miatt, a jelentkezések sorrendjében az első 15 nevezést tudjuk elfogadni.

A VERSENY NEVEZÉSI DÍJA: 4.000 Ft

Egy versenyző maximum egy étellel versenyezhet

Bővebb információ és nevezési lap igényelhető Schmidtné Vizi Hajnalkánál:

Tel.: +36 1 3557019, mobil: +36 30 3108978, vagy e-mail: hajni@magyarhal.hu

A részvétel feltétele:

A nevezési lap kitöltése és visszaküldése a következő címre:
MAHAL 1126 Budapest, Vöröskő u. 4/b
a nevezési díj befizetése a MAHAL számlájára.
K&H Bank számlaszámunk: 10402166-21617687-00000000
(A közleménybe írja be: „CIVILEK a bográcsnál”)

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: 2013. JÚLIUS 20.

Köszönjük, Sándor!

Még az interjú előtt tisztáztuk, hogy nem búcsúbeszélgetésre kérem Dr. Orosz Sándor igazgatót. Azzal, hogy az elnökség és a közgyűlés is elfogadta, hogy Orosz Sándor június 30-ával közös megegyezéssel távozik az igazgatói székből, nem szűnik meg a kapcsolat, hiszen – s ez is az elnökség egyöntetű véleménye – az ő tudására, jogi, szakmai ismereteire, kapcsolatrendszerére továbbra is óriási szüksége van a magyar halászságnak. Ezért más minőségben lesz folytatás. A beszélgetésben megpróbáltuk harminc év eseményeit sorba venni. Természetesen mindenre nem sikerült kitérni, de nem is ez volt a célunk...

• **Igazgató úr, mindenekeelőtt köszönöm, hogy létrejöhett ez a beszélgetés. Miként az elnökség, én sem kívánok búcsúzni, mert a jövőben is találkozunk a halászügyek intézése kapcsán. De személyes okból is köszönöm a lehetőséget! Az elmúlt két évtizedben igen szoros munkakapcsolat, barátság alakult ki közöttünk, s bár nem számoltam össze, de alsó hangon legalább három tucat cikket írtam munkádról, eredményeidről, s néha a kudarcokról is. Mikor indult a pályafutásod a halászoknál?**

– Lassan harminc éve, hogy beléptem a Halászati Termelőszövetkezetek Szövetségébe, hiszen 1984. február elsején kerültem először munkaviszonyba az érdekképviseletnél. Régi bütordarab vagyok a Vöröskő utcában, mégpedig olyan bütordarab, amit időnként kölcsönkértek, más helyre vittek, volt hogy csak a „darabjait” hozták vissza, aztán teljesen visszakérült az egész. Most pedig közös megegyezéssel elviszik ezt a bütordarabot, azaz a munkaviszonyomat közös megegyezéssel, június 30-ával megszüntetjük. Erről kapott tájékoztatást a közgyűlés, erről döntött az elnökség, s ezzel értett egyet az érintett munkavállaló, vagyis én is. Igazából azért gondolkodtam sokat azon, hogy megjeleljen-e ez az interjú, avagy sem, mert féltő, hogy nem jól cseng ma közzétenni a barátságunkat.

• **Bocsánat, hogy közbevágnék, de a mi barátságunk köztudott a halászok körében.**

– Kaptál is érte hideget, meleget...

• **Igaz, de vállalom!**

– A barátság kölcsönös, s azt gondolom, hogy...

• **Egy pillanat! Én nem elv-barátságban, hanem emberi kapcsolatokban gondolkodom. Aki nem, az nincs tisztában a barátság fogalmával.**

– A fogalmak pontatlansága sok gondot okozott az érdekképviseleti munkában is, és fog is még okozni. Mindenféle ezzel elentetés irányú törekvés ellenére sem sikerült feloldani ezeket a fogalmi pontatlanságokat. Nem túl szerencsés, de ide

illik egy régi magyar mondás, amely a zavarosban halászkóról szól. Úgy tűnik, hogy még mindig van anyagi előny abból, hogy a zavarosban lehet halászni mind jogi, mind gazdasági, mind politikai értelemben. Ezzel együtt is azt gondolom, hogy a törekvést nem csak tiszteletben kell tartani, hanem segíteni is kell azoknak, akik a fogalmak tisztaságára töreksenek. Jómagam is mindig törekedtem arra, hogy pontosan fogalmazzak.

• **Annál is inkább, mert jogász, mégpedig felkészült jogász vagy. De térjünk vissza a kezdetekhez...**

– Kimondva is sok a három évtized. De amikor az ember orra alá tartják a mikrofont, az két szempontból is veszedelmes. Egyrészt: azért tolják az orra alá, mert elfoglal valamilyen pozíciót, és sokan odafigylenek a mondandójára. Értelemszerűen, ha jól mond, annak örülnek, ha nem, akkor komoly nehézségek jelentkeznek a munkában. Másrészt ha vége az ügynek. Amikor egy korszak lezárul, a tények sokasága és az érzelmek vegyülnek, keverednek az emberben. Az is biztos, hogy mindenki kicsit másként viszonyul ugyanazokhoz a tényekhez, s egy távozonak mindig számot kell vetnie azzal, hogy az utolsó kép sokszor maradandóbb, mint ami addig élt róla. Hogy érthetőbb legyen: valaki elbalfácánkodott hosszú-hosszú időszakot, mégis karakán módon, belátván dolgait, feláll és távozik. Lehet, hogy

az utókor már csak arra fog emlékezni, hogy ez karakán ember volt, és nem pedig a sok balfácanságára. Úgy gondolom, hogy esetemben talán nem balfácanságról van szó, de az biztos, hogy nem lehet egyetlen egy szóval minősíteni ezt a harminc esztendő, már csak azért sem, mert különböző pozíciókban kellett teljesítenem a halászság, a szövetség velem kapcsolatos elvárásait. A végső summázat szerintem pozitív, de nem gondolom, hogy helye lenne ennek a végső összegzésnek, mert azzal, hogy az igazgatói székből felállok, még nem következik az, hogy teljesen megszűnik minden kapcsolat a halászsággal. Ez rossz hír azoknak, akik ennek ellenkezőjében bíztak, de jó hír azoknak, akik ebben bíztak.

• **De éppen ez az a helyzet, amikor szükséges egyfajta – korszakokat lezáró – összegzést készíteni.**

– Igen, annál is inkább, mert tetszik az a feladat, amivel megbízott az elnökség a július elsejét követő időszakra. Talán más minőségben hozzá tudok járulni annak a sikeréhez, amit a korábbi posztomon nem tudtam elintézni. Az igazgatói státusz nem lesz betöltve, de az elnökségnek határozott célja, hogy január elsejétől a megújított logikával működni szándékozó szövetségnek legyen egy új igazgatója. Nem újkeletű a történet, s meggyőződésem, hogy erre a posztra, ehhez a stratégiához nem én rá van szükség. Ez jelzi azt is, hogy nem kívánok ilyen minőségben visszatérni. Azt gondolom, hogy nekem egy jó igazgató segítése sokkal inkább tetszik álló feladat, mert ez az én valós teremtés a szövetségben a jövőt illetően. Az új igazgató kiválasztásának – szerintem – a halászságon belül kell megtörténnie, és a halászok szempontjából (kifejezetten a természetesvízi halászkóról beszélve) is hiteles embernek kell lennie. Olyan emberre van szükség, aki a modern követelményeknek megfelelően gondolkodik a halászkóról, a természetes vízterületek hasznosításáról, a gazdálkodókról, a vízkezelőkről. Vagyis a víz, a hal és a halász maximális tisztelete, szeretete nyilvánul meg a magatartásában, kiszolgálva a természet, az emberek, köztük a horgászok, a kulináris élmények iránt érdeklődők igényeit. Ezen túlmenően más képességekre is szüksége lesz az új embernek: értenie kell a halhoz, a vízhez, az emberekhez, nyelveket kell beszélnie, s a többi már jön magától. De biztos vagyok abban, hogy lesz ilyen ember, mert a szövetség elég erős ahhoz, hogy végigvigye ezt a folyamatot. Az elnökség egyébként adott feladatot abban is, hogy az előbb megfogalmazott feltételeknek megfelelő új igazgatót kiválasszuk.

• **Többen megkértek arra, hogy kérdezem meg: van-e benned sértettség?**

– Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nincs. Van. De talán érzékelhető a beszélgetésünkben, hogy nem ez a meghatározó tényező. Mit is jelent a sértettség? Hát nem sértettük meg egymást? Hányszor de hányszor vágtuk egymás fejéhez a dolgokat! Ténykérdés, hogy kölcsönös sérelmek keletkeztek. Nincs jó házasság tányércsörgés nélkül. Nézd, néha döbbenet volt nézni, hogy az elnökség, a tagok látják, tudják, mondják, és mégsem teszik azt, ami szükséges lett volna. Ebben a helyzetben csak azt tehettem, hogy ami megvolt, azt védhető állapotban megtartottam. Nem a sértettség okán, hanem egészségügyi szempontból én erre rámentem, nyilván nem csak e miatt, mert aki ismer, az tudja, hogy két végéről égettem a gyertyát, s ennek csak egyik eleme a szövetségi munka. A kérdés tehát nem az, hogy volt-e vagy nem volt sértés. S ha sértett lennék, akkor nem kívánnék a jövőben is munkát végezni a szövetségért, és nem is közös megegyezéssel váltunk volna el.

• **S egy másik kötelező, de számomra nehéz kérdéstről is kell beszélnünk: ez pedig a Halászlé Lapok, amely mérföldkövet jelent az életemben, az újságírói tevékenységemben. Neked köszönhetem, hogy megismerhettem ezt a színes világot, ezt a sok jó embert, és a nehéz embereket, a magyar halászlét, amelyet életem végéig tanulni fogok. Gyakran kétségeim vannak, hogy helytálltam-e e feladat megoldásában?**

– Nyugodj meg, rögtön mondom, hogy sikerült helytállni. S ez most nem egymás dicséretéről szól. Az, hogy azt tudom mondani, hogy a mérleg készítésekor többségben pozitív irányba mozdul el a mérleg nyelve, ebben nagyon is benne van az, amit közösen teremtettünk meg. Maga a lap léte, az, hogy folyamatosan meg tudott jelenni, és továbbra is megjelenik, mert igény van rá, ez az én munkám eredménye is. S ez jelentős tétel a pozitívumok sorában. S még egyszer mondom, hogy ez nem kölcsönös udvariasság, hanem ténykérdés.

• **Köszönöm. Az eddigi beszélgetésből azt is leszűrtem, hogy amikor 1984-ben ide kerültél, akkor friss diplomával a zsebedben – summa cum laude végeztél – elköteleztél magad a szektor iránt. S ez az elkötelezettség ma is tart...**

– Örülök, hogy ezt is észrevetted, mert a feleségem folyton a fejemhez vágja, hogy neked mindig a munkád az első.

• **Ez így rendben is van... A másik, amit kiemelnék a mondandómból, hogy említetted, hogy szívesen lennél az új igazgató tanácsadója, támasza.**

– Igen, ha erre igényt tart.

• **Szerintem fontos volna, ha igény volna erre, mert a tudásodra, tapasztalatosodra szükség van, ahogy ezt az elnökség is megfogalmazta. Azt viszont te mondtad, hogy Dr. Csoma Antal az, aki szá-**

modra az elnököt örökre megtestesíti. Mások viszont azt mondják – velem együtt –, hogy az örökös igazgató az te voltál.

– Nem ismertétek Bence Feri bácsit! De mindenkit önmagához kell mérni. Megtisztelő, hogy ilyen pozitív a kép rólam, de – ha kérhetek – lépünk ezen túl...

• **Lépünk tovább! Mire vagy igazán büszke az elmúlt harminc év távlatában?**

– Nehéz kiragadni a sok-sok kisebb-nagyobb siker, és kudarc közül bármit is. A Halászlé Lapokat már említettem. Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy ha egy érdekképviselet a változó kormányzati hozzáállás közepette folyamatosan ott tud lenni a döntéshozók asztalán, az a Halászlé Lapoknak köszönhető. Rögtön egy negatívumot is említenék: a honlappal nem tudtam igazán mit kezdeni, valószínűleg a technikai fogyatékoságom okán. Ezzel a következő igazgatóm már jobban kell foglalkoznia. Ami a szervezeti kereteket illeti, meggyőződésem, hogy egy ilyen kis ágazatban egynél több érdekképviselet nem kell. Ezt a törekvésemet időlegesen sikerült is megvalósítani. Ennek a szervezeti oldalról támasztható személyi feltételeit viszont nem sikerült jól kialakítani. Azért esett ketté a szövetség, mert az érintett tisztségviselők, képviselők önös, nem önös érdekből, személyes vagy objektív okokból nem tudták egyben tartani. Én sem tudtam megteremteni azokat a feltételeket, hogy ez ne történjen meg. Félreértés ne essék: ez a kis ágazat azért kisebb a kicsinél is, mert több részből áll. A MASZ megalakulásával az a vonulata a dolognak, hogy van egy iparos halgazdálkodói, halász réteg, meg egy nem feltétlenül iparoságban gondolkodó halász réteg, azért ez kiderült. Ezzel együtt éltünk, de a szövetség keretein belül ezt az ellentmondást nem sikerült feloldanunk. Volt egy intenzív tagozata a Haltermosznak, de nehezen jött össze, és nem is működött igazán. Látni kell, hogy ezen a két területen meghatározó érdekkülönbség is mutatkozik, hiszen a tógazdasági akvakultúra Magyarországon elsősorban a ponty termeléséről szól. Ez az érdekkülönbség leginkább az áfa kérdésénél mutatkozott meg, mert már egy téves információ is vihart kavart. A probléma az, hogy a két érdekképviseletnél egybefonódnak az érdekek, egyik sem különülhetett el a másiktól. Vagy tisztán több, kisebb érdekképviseletre, vagy – ha a tisztítás nem megy – egy szervezetre van szükség.

• **A szervezeti kérdéssel megvolnánk...**

– Erről még sokat kell beszélni, de lépünk tovább. Volt már, aki elvitatta, hogy a halastavi környezetgazdálkodási programhoz közöm lenne, de vállalom, hogy mind a program elindításában, mind a megtartásában úttörő, meghatározó szerepem volt. Azzal is tisztában vagyok, hogy az ennek eredményeként kapott támogatás a tógazdaságok részére a túlélést biztosította, és biztosítja továbbra is. Bár az ebből

kapott támogatás a kereskedőknél landolt, s ha nem így, hanem hasznosan költik el, akkor még jobb helyzet teremődik. De hadd említsék egy másik fontos dolgot: hallom, hogy a hkg program keretében semmit nem sikerült elérnünk a vízdíj csökkentésében. A vízszolgáltatási díjban valóban nem sikerült előbbre lépünk, s a hatósági árakhoz sem fűzők nagy reményeket. De ma már van olyan tógazda, aki nem fizet a vízért, mert a vízkészletjárulék díját sikerült nullára csökkentenünk. Büszke vagyok arra is, hogy a szövetség útjára indította a közösségi marketingprogramot. Ennek következtében mára intézményesültek a halas gasztronómiai események, s már rajtuk kívül is szerveződtek, szerveződnek események, programok. De ne feledjük, ezt a szövetség indította el, s ebben is volt némi szerepem.

• **Nem említetted az éppen hatályon kívül helyező 1997-es halászlé és horgászatról szóló törvényt, pedig...**

– Erre csak azt tudom mondani, hogy ha ezt a törvényt országgyűlési képviselőként nem grundolom végig, és nem lépett volna életbe, akkor a halászlé vízterület-hasznosítók többsége nem nyert volna 15 évre szóló hasznosítási jogot. Most előtünk van az új törvény, amelynek a végrehajtási rendeletének elkészítésében is szerepet kell vállalnia a szövetségnek.

• **Igazgató úr, az eddigi elmondottak alapján is mondhatom, hogy ha más érdekképviseleti vezető csak a tizedét éri el annak, amit most elmondtál, elégedetten dőlhetne hátra a székében. De a terjedelmi korlátok miatt muszáj abbahagynunk a felsorolást. Gondoltad volna-e, hogy az egyetemi évek után itt kötsz ki?**

– Nem, és nem is bántam meg. Egy olyan közösségbe kerültem, amelyben a tányércsörgés-effektusnak megfelelően minden volt. Az, hogy időnként ez a tányércsörgés jobban zavart, legfeljebb az én alkatomnak tudható be. Az egyetemen büntetőeljárás-jogi tudományos diákköri tag voltam, ebből is írtam a szakdolgozatomat, de a másik kedvenc területem a szövetségi jog volt. Mivel kedvezőbb elhelyezkedési lehetőségem nyílt a szövetségi jogi területen, pályázat útján kerültem a Szolnok megyei TESZÖV jogi irodájába. Csak ezt követően jelent meg a halászlé az életemben, mégpedig úgy, hogy az első jogi előadói minőségben rám bízott szervezet a Szolnoki Felszabadulás Halászléi TSZ volt. Itt megismertek engem, mások is megismertek, így kerültem ide. Azt hiszem, kölcsönös egymásra találás volt ez, ami sokkal több pozitívummal járt, mint negatívummal. Egy szó, mint száz, nem bántam meg, hogy itt ragadtam. Köszönet érte!

• **Ha megköszönöd az elmúlt harminc évet, akkor a halászlé nevében – ahogy ezt Csoma Antal is tette – én is megköszönöm a munkád azzal, hogy legyen folytatás!**

Hajtun György

Az Európai Akvakultúra Termelők Szövetségének (FEAP) 45. közgyűlése

Dublin, Írország, 2013. május 24–25.

A FEAP idei közgyűlésén a szövetség 26 tagjából 18 volt jelen Európa 16 országából. Magyarországot Dr. Váradi László a Magyar Akvakultúra Szövetség elnöke, illetve ifj. Lévai Ferenc mint a MAHAL és a MASZ közös küldöttje képviselte. Részt vett a közgyűlésen az izraeli Haltenyésztők Szövetségének képviselője, illetve a FARNET projekt szakértője is.

Dublini Nyilatkozat

A közgyűlést megelőző napon az Európai Tengerügyi Nap programjának egyik eseményeként sor került a Dublini Határozat aláírására és nyilvánosságra hozatalára. A dokumentum (amelynek megszövegezésében részt vett Váradi László is) magyar nyelvű változata az 1. sz. mellékletben látható. A rendezvényen beszédet tartott Simon Coveney ír mezőgazdasági, élelmiszer- és tengerügyi miniszter. Beszédében hangsúlyozta, hogy az ír EU-elnökség ideje alatt minden tőle telhetőt megtesz, hogy az akvakultúra megkapja az ágazatot jogosan megillető támogatásokat, illetve csökkenjenek az adminisztrációs terhek.

A plenáris ülés kiemelt témái

A FEAP-közgyűlésen az európai akvakultúrát érintő három fő téma került megvitatásra: (1) az európai akvakultúra helyzete; termelési volumenek és árak halfajonként; (2) az Európai Bizottság által megjelentetett Stratégiai Irányelv; (3) az Európai Tanácsadó Bizottság létrehozása. A vita a FEAP által felkért „brightgreenlearning” cég moderátorának közreműködésével történt, a résztvevők bevonásával.

A termelési volumen és árak helyzetével kapcsolatos megbeszélés halfajcsoportonként történt. A MAHAL és a MASZ képviselői az édesvízi fajok munkacsoport munkájában vettek részt. Megállapítottuk, hogy harmonizálni kellene az adatszolgáltatási és -feldolgozási módszereket, mert van külön egy FEAP-os adatbázis, illetve van az Eurostat- és a FAOstat-adatbázis. Alapvetően azonban egy-egy adott országon belül szükséges rendezni az adatszolgáltatás rendszerét. Amíg ez Magyarországon rendben van, más országokban (pl. Franciaország és Németország) pontatlan és hiányos az adatszolgáltatás. Így például a német pontytermelési adatok minden korosztály termelési adatait tartalmazzák. Franciaországban a minisztérium nem gyűjti a tavi termelés adatait, de

a tavak területéről sincs megbízható információ.

Az Európai Bizottság által megjelentetett Stratégiai Irányelv tartalmazza azokat a főbb megállapításokat, amelyeket korábban a FEAP dolgozott ki, így annak tartalmával a FEAP alapvetően egyetért. Megítélésünk szerint az édesvízi akvakultúra, azon belül a tógazdálkodás is megfelelő súllyal szerepel a dokumentumban.

Az Európai Akvakultúra Tanácsadó Bizottságban (AAC, Aquaculture Advisory Council) való aktív részvétel stratégiai fontosságú az ágazat számára, miután az ACFA (Akvakultúra és Halászati Tanácsadó Bizottság) megszűnését követően ez lesz az egyetlen fórum, amely lehetőséget teremt a Bizottsággal, valamint az Európai Parlamenttel való konzultációra a rendeletalkotás folyamatában. A Bizottság meglehetősen homályosan fogalmazta meg az Akvakultúra Tanácsadó Bizottság létrehozásával kapcsolatos kritériumait, számos tisztázandó kérdés maradt megválaszolatlanul (pl. költségvetés). A közgyűlésen kifejtett vélemények és javaslatok alapján a FEAP javaslatot fog kidolgozni a haltermelő szektor aktív képviselőire vonatkozóan.

1. sz. melléklet

Lendületben a fenntarthatóság

Európai akvakultúra a következő generációknak

Mi, az Európai Akvakultúra Termelők Szövetségének (FEAP) tagjai a 2013. május 23-án Dublinban megrendezett tanácskozáson,

- abban a hitben, hogy a fenntartható akvakultúra nagymértékben hozzájárul az „Európai Stratégia 2020”, a „Kék Növekedés” és a „Bio-ökonómia” megvalósításához;
- megértve, hogy a generációváltás igényli, hogy az akvakultúra környezetileg, gazdaságilag és társadalmilag fenntartható legyen;
- hangsúlyozva az akvakultúra szerepét a part menti és vidéki területeken élő közösségek tevékenységének és foglalkoztatásának elősegítésében;
- elfogadva azt, hogy a fogyasztóknak kulcsszerepe van az akvakultúra ágazat sikerességében;
- tekintettel az európai akvakultúrának a Közös Halászati Politikában betöltött szerepére;

kinyilatkoztatjuk, hogy támogatjuk, illetve követjük a következőkben ismertetett alapelveket annak érdekében, hogy garantáljuk az európai akvakultúra termelők következő generációja számára azt, hogy teljes mértékben fenntartható tevékenységet örököljenek.

Tiszta vízi erőforrások

A mi ágazatunk alapja a tiszta víz, amely erőforrást védelmezünk, felelősségteljesen hasznosítunk és minden lehetőséget kihasználva gazdagítunk, minimalizálva a vízminőségre gyakorolt kedvezőtlen hatásokat és növelve a hasznosítás hatékonyságát új techno-

lógiai és magasabb szintű menedzsment alkalmazásával.

Egészséges környezet

A következő generáció számára nem csak egészséges üzletet, de egészséges környezetet kell átadnunk, miután egyik sincs meg a másik nélkül, illetve minden döntésnek e két fontos tényező közötti egyensúlyt kell szolgálnia.

Kutatással megalapozott szakma

A jövőnk a legmagasabb színvonalú kutatás támogatásától és alkalmazásától függ, illetve attól, hogy szorgalmazzuk a fenntartható innovációt és a legjobb gyakorlat elterjesztését annak érdekében, hogy kihasználjuk az európai vizek adta potenciált és optimálisan hasznosítsuk a szükséges erőforrásokat. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy tudásunk és tapasztalatunk a következő generáció rendelkezésére álljon.

Partnerség a fenntarthatóságért

Elköteleztük magunkat a nyitott és átlátható partnerség iránt a politikusokkal, a döntéshozókkal, illetve az akvakultúra minden résztvevőjével, hogy megteremtjük a felelőségteljes alapjait az akvakultúra értéklánc minden eleme fenntarthatóságának.

A fogyasztók tiszteletben tartása

A fogyasztók bizalmának megtartása és növelése az európai akvakultúrában folytatódik a magas minőséget és egészséges termékeket biztosító legmagasabb szintű szabványok alkalmazásával, amelyeket masszív ellenőrzési és nyomonkövetési rendszer támogat.

Tematikus bizottsági ülések

A következő, halfaj szerinti munkacsoportok párhuzamos ülésen tanácskoztak: (1) lazac, nagy testű pisztráng/tókehal; (2) adagos pisztráng; (3) édesvízi halfajok, beleértve a tokféléket; (4) a földközi-tengeri térség fajai. A MAHAL és a MASZ képviselői az édesvízi munkacsoport ülésén vettek részt.

Az édesvízi munkacsoport elnöke a holland *Wim van Eijk*, elnökhelyettese *ifj. Lévai Ferenc*. Az ülésen a következő országok képviselői vettek részt: Csehország, Franciaország, Hollandia, Horvátország, Litvánia, Magyarország, Németország és Olaszország. Litvánia szakértői először vettek részt FEAP-ülésen, recirkulációs rendszerben történő kaviártermelők képviselőjében. Az ülésen három fő téma szerepelt:

- Európai tógazdálkodók tanácskozásának megszervezése;
- Tájékoztató az Európai Parlamentben megrendezett workshopról: „Édesvízi akvakultúra a Kék Gazdaságban”;
- Az édesvízi akvakultúra diverzifikációjának lehetőségei (turizmus, horgászat, stb.) különös tekintettel a tógazdálkodásra.

A megbeszélés során olyan javaslat született, hogy az európai tógazdálkodók tanácskozása ez évben szeptember 2-4. között Magyarországon, az Aranypony Zrt. rétimajori központjában lesz. Váradi László vezetésével szervező bizottság alakult, amelynek tag-

jai *Yvette White* (Franciaország) és *Bernhard Feneis* (Németország). A tanácskozás fő célja, hogy az európai tógazdálkodók nagyobb összefogással lépjenek fel a szektor fellendítése érdekében. *Yvette White* és *Bernhard Feneis* már elkezdte egy kérdőív összeállítását, amelynek kitöltése és kiértékelése elősegíti a vitát. A tanácskozásra (amelyen mintegy 25-30 fő részvételét tervezzük) nem csak FEAP-tagok kapnak meghívást.

A napirendi pontok között ezúttal nem szerepelt a kormoránkártétel kérdése, mindazonáltal a téma ezúttal is szóba került. *Lévai Ferenc* ismertette azt a – korábban a FEAP részére továbbított – e-mailt, melyet *Peter Breckling*, a Német Haltermelők Szövetségének képviselője küldött a CorMan projekt vezetőinek. Ebben kifejtette, hogy az általa képviselt szervezet tovább nem kíván részt venni a CorMan projektben, mivel úgy vélik, annak semmilyen gyakorlati eredménye nem lesz. *Lévai Ferenc*, mint a FEAP képviselője a CorMan projektben, megerősítette *Breckling* úr véleményét, és felkérte az édesvízi munkacsoport tagjait, hogy hozzanak döntést a FEAP további részvétele tekintetében. A döntés a szeptemberi tógazdasági tanácskozáson várható.

Váradi László tájékoztatást adott az Európai Parlamentben megrendezett „Édesvízi akvakultúra a Kék Gazdaságban” című workshopról, amely magyar kezdeménye-

zésre jött létre és jól szolgálta az édesvízi akvakultúra jobb megismertetését, különös tekintettel a halastavak ökológiai szolgáltatásaira. A DG MARE (Tengerügyi Főigazgatóság) a workshopot követően további tájékoztatást kért a halastavak ökológiai szolgáltatásainak pénzben kifejezett értékéről.

A harmadik napirendi pont szorosan kapcsolódott a másodikhoz, hiszen a tógazdálkodás nem termelési tevékenységből értéktéremtése éppen a diverzifikációhoz kötődik, amelyekben nagy szerepe van a különböző szolgáltatásoknak (pl. ökológiai, vízgazdálkodási, turisztikai). A tógazdálkodásnak e specifikumai egyre inkább ismertek és elismertek a döntéshozók között is.

Az ülésen részt vett a kéttagú litván delegáció, amely kérte szervezetük (Litván Haltermelők és Halfeldolgozók Szövetsége) felvételét a FEAP-ba. A kelet-európai részvételt erősítené a FEAP-programokban Litvánia részvétele, azonban tisztázni kell a szervezet kompetenciáját, illetve egy másik litván szervezet tagsági viszonyát, amelyik 2011-ben kért a felvételét a FEAP-ba, de azóta egyetlen rendezvényen sem vett részt és tagsági díjat sem fizetett. Váradi László vállalta, hogy a NACEE-kapcsolatok révén hozzájárul a helyzet tisztázásához.

Dr. Váradi László
MASZ elnök

Ifj. Lévai Ferenc
MAHAL és MASZ képviselője

GARANT
Aqua

**Aqua Garant haltáp -
Minőség Ausztriából!**

www.aqua-garant.com

Aqua-Garant: Az Ön megbízható partnere haltakarmányozásban!

- **Halliszt**
jó minőségű fehérje a gyors növekedésért
- **Halolaj**
az Omega-3 zsírsav nagyon fontos az emberi táplálkozásban
- **Extrudált**
magas a táp hatékonysága

Forgalmazza a
Noack Magyarország Kft!
1118 Budapest
Budaörsi út 131/B fsz. 1-2.
Telefon: +36 / 1 / 246 6527
Fax: +36 / 1 / 246 6930
Email: akerek@noack.hu

NOACK
GROUP OF COMPANIES

miért MI?

mert

MAGYAR TAKARÉK
A hazai bank

www.magyardakarek.hu